

Premis

Elis premis són loteria. Sovint perniciosos. Sé d'un amic que li va tocar la grossa de Nadal, es cobria de milions i en un tres i no res es quedava amb les vergonyes a l'aire i més pobre que una rata. Ja l'avia Manuela ens advertia: les rifes tant les dóna l'àngel Belcebú com el diable Gabriel. Que les aparences enganyen.

Digues, mirallet, quina és la més bella del regne? I com bé saben les senyoretetes intel·ligents, del mirall mediàtic cal fugir-ne. **Sic transit gloria mundi:** no toquis el bombo ni pixis fora de test perquè et pot esclatar als morros.

Aquests dies hem tingut dos exemples antagonics quant la recepció de premis. La cara: l'escriptora combativa i radical **Elfriede Jelinek**. Distingida amb el Nobel de Literatura 2004, desena dona que el rep, la Jelinek deia: "Per descomptat que me n'alegro, no té sentit negar-ho, però alhora no puc evitar sentir desesperança i no pas alegria". El poc que sé

d'ella es limita al film *La pianista* (1991) del també austriac Michael Haneke, amb la francesa Isabelle Huppert vindicativa mare-filla, que denuncia la violència sexual i la hipocresia social. Enguany el Nobel arriba polèmic.

Treu a la llum dues qüestions explòsives: 1) una dona sense pèls a la llengua en desacord amb el seu país que no acaba de treure's de sobre el passat nazi; i 2) el masclisme consuetudinari

d'una cultura molt poc atenta als canvis històrics.

I la creu: la "ciutat dolça i secreta". Algú ha premiat la programació d'un Teatre de l'Escorxador eclèctic. I el regidor de Cultura, en **Xavier Sáez**, aprofita la rifa, treu pit saltamartí i, humil ell, pontifica: "Aquest premi demostra que el gran teatre de Lleida és la seva programació".

Preocupat en lluir-se, el sinistre regidor cau en alarmant greuge comparatiu quan la professió teatral lleidatana: perquè si el gran teatre de Lleida existeix, ha de venir dels creadors. I això vol dir millors dotacions a l'Aula de Teatre, una bona política d'ajuts a la producció i infraestructures dignes d'una ciutat amb ínfules metropolitanes.

A la fotografia que il·lustra tan estimulants declaracions -*La Mañana*, 9 octubre-, el personatge se'n riu. De què? De qui?

JA MAÑ 17.10.04

- El regidor de Cultura Xavier
- Sáez treu pit i se'n riu de la
- professió teatral lleidatana
-
- Enguany el premi Nobel de
- literatura arriba amb polèmica